

פנחס אורן,

"לא ידע חוכמות - אך ידע חוכמה גדולה מהי".

כשהייתי בת 6 - לפני 40 שנה - היו הורי ז"ל שכנים של פנחס ז"ל. כמו עכשיו, אני זוכרת איך ישבתי בחוץ ברחבת הבית (עכשיו זה כבר בתים ששייכים לחברים שלנו באשדות המאוחד) ומתנדנדת בנדנדה.

הורי ז"ל שתו קפה והזמינו את פנחס ז"ל. פנחס כבר אז עישן סיגריות - נשף בה כלפי מעלה ואמר לאמי "צילה אני משוגע על הילדה הזאת, תני לי אותה תמורת 2 גרוש".

אמי צחקה וצחקה - ואני בכלל לא חששתי - ולפתע שמעתי אותה אומרת - "קודם תשלם". פנחס הוציא 2 אגורות מכיסו ואמר לאמא שלי "הא לך, ועכשיו היא גם קצת שלי" ואמא שלי צחקה והוסיפה "אבל תזכור, רק קצת, ככה מהדרך - כשאתה עובר אתה יכול להזכיר לה שפעם..."

וכך - עד יום מותו של אבי - באותו בית אחדות - היה נוהג פנחס ז"ל להזכיר לי "את זוכרת שקניתי אותך בשני גרוש ואת גם קצת שלי" - ותמיד זה החמיא לי - רציתי להגיד - אצל פנחס לא היו חוכמות חויכמ'ס (באידיש) אבל חוכמה גדולה ידע מהי. איש ארוך ודק וגבוה עם איזה ערימת ענק של ספרים - וסיגריות בפה - והכל אצלו בראש. ראש מלא חוכמה גדולה.

- שני גרוש אמרת? - זה בהחלט שווה...

יהי זכרך ברוך.

שרהל'ה שרון